

Второ действие, шеста картина. 1.

Шеста картина.

Кимията на брат Лоренцо.
Визит брат Лоренцо и Ромео.

Брат Лоренцо.—

О нека се усмихнат небесага
над този свет счоз! Да не скърбим
разказани през бъдещице дни!

Ромео.—

Ахик! каквато скръб и да ти падне,
да попраш не можеш радостта
на късата минута само спеш.
Ръцете ни ти с благослов свърже;
убиецът на любовта, смъртта
да върши след това каквото иска,
щастлив ще съм, не я порекох своя.

Брат Лоренцо.—

Но колкото е радостта по-буйна,
по-бук бива крат, и умира
във своята тържественост, подобно
на отци и барут, които гаскат,
щом се измукнат: сладостта дори
на престолни не противна става,
когато е без мярка, губи вкус.

И затова, умерено любете!—

По-трайна любовта ви е тогава!
Те който бърза лесно закъснява,
туй както оне, който бавно ходи.

1 Визит Жулиета. /

Мук иде тя. Такава лека стъпка
не ще изтрие моя вени кашк.